

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *A Garay-teret elöntötte az olcsósági hullám*

Forrás:

Nemzeti Újság

Pp.
(Hely)

1921. 10
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

A Garay-teret elöntötte az olcsósági hullám.

Mindennek az ára az olcsó pattogatott kukoricához igazodik. — Negyven korona a marhahus és ötven a borjúhús. — Sort áll a nép a husz koronás pacalért.

(A Nemzeti Újság tudósítójától.) Boldogabb békeidőben a szegényebb emberek gondolatvilágában a Garay-téri piac mindig úgy tűndökölt, mint a ritka olcsóságok Eldorádója. Ami jó és olcsó ennivalót összehordott a Pestre iparkodó falu, azt a Garay-téren néhány garasért mind megkaphatta a zajos Csikágó népe. Nem volt alaptalan híresztelés, hogy itt mindent jutányosabban adnak, mint a többi piacokon. A háboru alatt azután alaposan lehanyatlott a Garay-tér ősi nimbusza. Lehet, hogy a változást a tulszaporodású lánccsok okozták, akik kiváló előszeretettel frekventálták a Garay-teret. Az idők változása folyamán azután a napokban piaci hírnökeink azzal a tippel kerestek fel, hogy a Garay-teret elsodorták az olcsósági hullámok. A fáma szerint ott már valóságos békeárak dühöngenek és nincsenek többé sopánkodó, panaszkodó vevők.

E kitünő esábitó kilátásokra kíváncsiságtól égye kirandultunk szombaton délelőtt a Garay-térre, ha másért nem, hogy egy kicsit megfürdjünk az olcsósági hullámokban. A piac négy sarkán stratégiai pontossággal felállított óriási pattogatott kukoricás zsákok fogadtak és az olcsóság legelső hullámveréseként fülünkbe harsogtak minden oldalról, hogy potom 2 koronába kerül a habfehér pattogatott kukorica literje. E tényből nem volt nehéz konstataálni, hogy az egész Garay-piac ma a pattogatott kukorica jegyében folyik és zajlik.

Valóban úgy volt, hogy nemcsak az árak, de a vevők is hullámzóttak és zsongtak, mint rekkenő melegben a legyek. Kis apró sátrak előtt szorongtak az asszonyok és csak úgy faldtak a reklámos felírásokat. Hyeneket például: egy darab szappan 15, egy kiló rizs 26, egy kiló kristálysóda 28, egy kiló kávé 120 és egy kiló paprika 60 korona. Sőt még a szaharint is jogy nélkül adják. De ez még semmi ahhoz képest, ami a husmérő deszkasátrak előtt lefolyt. Itt már tiporták, marták, lökdösték, gyomrozták egymást az emberek, illetve az asszonyok. Mindegyik elsőnek akart kapni a 40 koronás kitünő marhahusból, vagy az 50 koronás borjúhusból. Egy fejkendő asszony meg is jegyezte han-

gosan:

— *Egész télen háromszor ettem húst, de most legalább jól belakok belőle.*

A 120 koronás sertéskarajt és a 90 koronás hizott ökörhúst nem bántja az éhes tömeg. Ellenben kis sátor-sikátoron keresztül ugyancsak erősen törte magát a marhabelsőségeket árusító sátracsakák körül, ahol papirostáblákat lenget a szél és 20—30—36 számjegyek kiabálnak le róla. A pacalt husz koronáért adják és a fejhúst 30 koronáért. Valóságos áldás a szegény népnek. Ugy veszik, mint az égből hullott manna. Egy kopottas ruhájú, nyugdíjas-forma öreg nő kérdezi nyájasan, hízolgón a mészáros-tótl:

- Lesz-e holnap krézli?
- A mészáros barátságosan int:
- Lesz, lesz.

Az öreg nyugdíjas özvegy arca földerül. A nap is barátságosabban kezd sütni s úgy látszik, mintha egyszerre mindenki mosolyogna. Lesz tehát krézli. Jó az Isten, nem hagyja el a szegény népet... A másik soron a kóser libások unatkozva üldögélnék bódéjukban és hiába kínálják a tisztított libahúst 100 koronáért, a pulykahúst 90 koronáért, — a népnek ez nem kell. Egy kövér libaárus asszony így kínálgatja portékáját:

— Hullámár, mi is vele hullámzunk.

Tekintettel arra, hogy az asszonyosság culya testvérek között legalább egy métermázsza lehetett, a bámészködő tömeg az önhullámzás megigérését nem igen hitte el, hanem tovább hullámzott a halasok felé, ahol hosszú sorban apró mosóteknőkben árulták a mozgékony halacsakákat kilónként 60 és 70 koronás áráért. A kocsiút szélén ülnek a falusiak és ugyancsak hangosan kínálgatják a magukkal hozott jóféle hál disznóságot. Egy természetes vidéki nő azt is megengedte, hogy a vevő megkóstolhassa a füstölt kolbászt, melynek kilóját 150 koronára takarította. Köröskörül mindenütt a kis sátrakban és fedetlen asztalkákon citromot, fügét kínálgatnak és úgy látszik, hogy a nyájas emberekkel már alkudni is lehet, nem haragszanak meg érte. A teret körül-

özvező boltok is igyekeznek lépést tartani a hullámzással. Egyik helyen falusi fejkendőt 110 koronájával vesztegetnek, ami még a télen 300 korona volt és a felránduló falusiaknak való grenadin méterjét 85 koronáért adják. Van is kelendősége. Senki sem megy haza a falujába üres kézzel.

Legvégül azzal a tapasztalással és impresszióval távoztunk a Garay-térről, hogy a megindult olcsósági hullámmal a legjobb uton van affelé, hogy visszaszerezze régi jó hírnevét, amihez jó szerencsét kíván e sorok írója Csikágó derék vásárló népének és összes harsogó hangu árusainak.